

REFLEXIÓ
EN
MOMENTS
DE
CRISI

ÍNDEX

PRESENTACIÓ	2
ESTRUCTURA DELS CAPÍTOLS	3
PRIMER BLOC	5
• QUAN ENS FAN FALTA ELS PROFETES.....	6
• 1- TIRAR LA TOVALLOLA	8
• 2- PASSAR DE TOT	10
• 3- PERQUÈ NO ETS NI FRED NI CALENT ...	12
• 4- GOIG DE REINICIAR-SE A LA MILITÀNCIA	14
• 5- PREOCUPATS, NO DESESPERATS	16
• 6- UNES ALES NOVES I UNS ULLS NOUS	18
• QÜESTIONARI.....	20
SEGON BLOC	22
JESÚS, MODEL DE MILITÀNCIA	23

PRESENTACIÓ

El present material està basat en el material que els Moviments cristians obrers de Catalunya van publicar el 1987 a partir d'una reflexió que J.L. Bolaños (consiliari de Las Canarias) va fer dos anys abans. Nosaltres hem actualitzat, traduït i adaptat el que hem cregut convenient per donar resposta a la situació actual del nostre Moviment.

Estem convençuts que continua essent actual la reflexió que es feia llavors:

"La crisis de la militancia en nuestros días se presenta con características muy similares en Canarias, Catalunya y tantas otras partes. Pero no podemos ahorrarnos una reflexión a fondo, a partir de nuestras experiencias personales".

Nosaltres creiem que cal aquesta reflexió a fons i que ens cal saber donar respostes valents i arriscades per avançar en el compromís militant.

Per acabar aquesta nota introductòria, volem només recordar-vos que a les nostres mans està aquest gran regal de Déu que és el MIJAC. No el deixem perdre.

Escola d'iniciadors.
Barcelona, novembre del 2003.

ESTRUCTURA DELS CAPÍTOLS

El passatge del cicle bíblic d'Elies ens ha servit com a columna vertebral per donar estructura a aquest EdE, però també hem volgut afegir l'experiència de Jesús i d'aquell enamorat seu que va ser St. Pau. Les seves cartes més significatives poden ser un bon guió per descobrir una actitud positiva i creativa davant la vida i el compromís.

El llibret és dividit en dos blocs. El primer és dividit en sis capítols en els que es desenvolupa l'EdE d'aquesta manera:

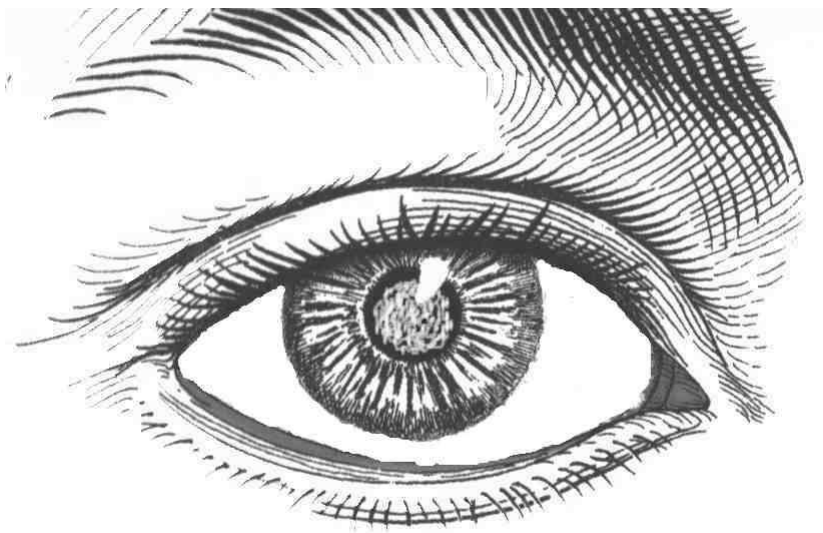
- Als capítols 1, 2 i 3 trobareu molta riquesa d'idees i passatges evangèlics. Cada militant o equip pot escollir aquells que vegi que incideixen més en la seva pròpia vida o que responen millor a les seves dificultats.
- El capítol 4 parla de la importància fonamental de la trobada del militant amb Jesús i la decisió de seguir-lo en la pròpia vida de família, treball, lluita, etc.
- Al capítol 5 es parla de la certesa que Jesús és amb nosaltres (optimisme i esperança del militant malgrat la creu).
- Al capítol 6, es parla de com Jesús veu les coses i les persones molt més enllà de les aparences i sap que el seu Pare actua ben lluny de tots els límits legalistes, ritualistes i partidistes.

Al segon bloc hem afegit un recull de textos de l'Evangeli titulats genèricament: "Jesús, model de militant" i classificats en 15 apartats.

Aquesta divisió respon a la idea que la reflexió que es proposa ha de tenir dos passos:

- El primer ens ha de dur a prendre consciència del moment en el que estem. La figura del profeta ens ha de servir de revulsiu per tal que reaccionem.
- Un cop conscienciejats de la situació en la que ens trobem, ens cal un segon pas en positiu i que ha de respondre a la pregunta de: i ara, efectivament, què hem de fer? Aquest segon pas s'ha de fer en positiu i l'hem de buscar en el model de la nostra militància, el qual no és altre que Jesús de Natzaret.

Passem doncs, a desenvolupar tot aquest material.

PRIMER BLOC

QUAN ENS FAN FALTA ELS PROFETES

[EdE A PARTIR DEL TEXT DE 1Re 19, 2-13]

«Llavors Jezabel va enviar un missatger per dir a Elies:

- Que els déus em facin caure al damunt tota mena de mals si demà en aquesta mateixa hora no he fet amb la teva vida el que tu has fet amb la d'ells!

Elies tingué por i va fugir per salvar la vida. En arribar a Beerxeba, que és a Judà, va deixar-hi el seu criat i ell continuà desert endins tota una jornada. Finalment es va asseure sota una ginestera solitària i demanava la mort amb aquestes paraules:

- Ja n'hi ha prou, Senyor! Pren-me la vida, que no sóc pas millor que els meus pares. Es va ajeure i s'adormí sota aquella ginestera. Però, mentre dormia, un àngel el va tocar i li digué:

- Aixeca't i menja.

Va mirar i va veure al seu capçal un pa cuit al caliu i un gerro d'aigua. Va menjar, va beure i s'ajagué de bell nou. L'àngel del Senyor va tornar, el va tocar i li digué:

- Aixeca't i menja, que el camí que has de fer és massa llarg per a tu. Elies es va alçar, va menjar i beure, i després, amb la força d'aquell aliment, caminà quaranta dies i quaranta nits fins a la muntanya de Déu, l'Horeb. En arribar-hi, va entrar a la cova per passar-hi la nit. El Senyor li va adreçar la paraula i li preguntà:

- Què hi fas, aquí, Elies?

Ell respongué:

- Estic encès de zel per tu, Senyor, Déu de l'univers: els d'Israel han abandonat la teva aliança, han derrocat els teus altars i han mort els teus profetes. Només he quedat jo, i

encara em busquen per matar-me.

El Senyor li digué:

- Surt i estigues dret davant meu dalt la muntanya, que hi passaré jo, el Senyor. Aleshores s'aixecà de davant el Senyor un vent huracanat i violent que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques, però en aquell vent el Senyor no hi era. Després del vent va venir un terratrèmol, però el Senyor tampoc no era en el terratrèmol. Després del terratrèmol va arribar foc, però el Senyor tampoc no era en aquell foc. Després del foc es va alçar el murmuri d'un ventijol suau. En sentir-lo, Elies es tapà la cara amb el mantell, va sortir de la cova i es quedà dret a l'entrada.

(1Re 19, 2-13)

Aquesta història d'Elies és presentada a la Bíblia d'una forma molt estilitzada. El profeta és enviat al poble del rei Acab en temps de sequera; el poble s'ha prostituït amb els déus de la natura que ha portat Jezabel, esposa d'Acab. Ha de quedar clar que Déu és superior a la natura i que inclús la domina. Déu, per això ha enviat la sequera i al profeta Elies per tal que anunciï la conversió i restauri la fe en Jahvè.

En molts aspectes això és el que es dona en la nostra situació actual de *sequera*. Ens fa falta els Elies que anunciïn i animin la nostra esperança.

Elies va i profetitza; llegeix els senyals del cel; desperta la fe d'Israel i remou les consciències de la gent i assistit per Jahvè elimina els seus enemics. De seguida, però, s'aixeca una persecució en contra d'ell.

1- "TIRAR LA TOVALLOLA"

[QUAN EL PROFETA FUIG]

"Elies va tenir por i va fugir per salvar la seva vida" (v. 3)

Després d'haver profetitzat davant del rei Acab i del poble; després d'haver interpretat els senyals del cel; després de sentir-se en *la mà de Jahvè*, eliminar els seus enemics i córrer davant del rei, ara se sent perseguit i acorralat. Elies ha de fugir per salvar la seva vida.

Es pot fugir per por davant del perill i l'amenaça o es pot fugir també per por a mantenir-se en els compromisos adquirits o per no voler mantenir se en un nivell d'exigència.

El Moviment se'ns presenta, també, participant del replegament general existent i el seu testimoni i presència a les diferents diòcesis no està essent suficientment transformadors. Sembla que només una minoria entre els militants sigui la que mantingui encara encesa la llum de l'esperança. Què és el que ha passat? Pocs militants són els qui romanen en una línia de militància organitzada.

L'experiència personal de Jesús en aquest sentit és real i certament consoladora. També ell va sentir ganes de fugir, de deixar-ho tot, per això es posa en les mans del Pare perquè es faci la seva voluntat (Lc 22, 42). Jesús comprèn que ha de restar amb el Pare (Jn 14, 11). També Jesús pregunta als dotze si el volen abandonar (Jn 6, 60-71). Possiblement aquest és el drama de molts militants que han fugit dels compromisos, del Moviment (i potser també de seguir a Jesús) Què ha passat realment davant d'aquesta fugida?

El testimoni de St. Pau en persistir és molt encoratjador. Ell parla a les comunitats amb l'experiència d'un vell avesat per la vida i per la seva missió (2Co 11, 29-30). Pau és conscient de

la missió que ha rebut: Tanmateix, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli, perquè és una obligació que m'han imposat: ai de mi si no anunciés l'evangeli! (1Co 9, 16). És des d'aquesta experiència d'encontre amb Jesús des d'on li ve a Pau la força per romandre i per fer del seu treball i de la seva lluita una autèntica mística.

Com captivar i entusiasmar i formar persones que romanguin en la tasca d'evangelitzar i transformar la vida i les realitats concretes? Aquí rau el nostre repte.

Textos que ens poden ajudar en aquesta reflexió:

Mt 6, 25-35; Rm 8, 15; 1Co 9, 12; Fl 3, 12.

QÜESTIONARI:

Com se'm presenta ara la temptació de fugir de la meua responsabilitat militant?

2- PASSAR DE TOT

El profeta camina pel desert. El desert té un clar significat en la Història de la Salvació, és el temps de la prova, de les dificultats, de trobar a faltar les comoditats i la terra promesa. El profeta es troba derrotat pel pes de les dificultats i desitja la mort.

Avui aquest recorregut és quotidià en molts militants i en moltes ocasions. Caminem amb dificultats i trobem a faltar els espais gratificants que animin el camí. Inclús ens falta el recolzament del propi equip i del Moviment. Per això molts es cansen i es “cremen”.

Ens adonem que vivim en una societat agressiva, inhumana, que ens tira per terra. Molt sovint ens sentim impotents, que no servim, que fem nosa, llavors ens desanitem amb molta facilitat i renunciem al nostre compromís, tot deixant-nos endur pels mateixos valors d'aquesta societat consumista i utilitarista.

Hem de tenir en compte que un excés de compromís i de dedicació, superior a les nostres possibilitats, fa que defallim i ens “cremem”.

L'experiència de Jesús en el desert no és menys dolorosa que la nostra pròpia marxa pel nostre desert (Lc 4, 1-18). Té gana; és temptat en el més íntim de la seva persona. Jesús també sent al desert que les seves motivacions resten a la intempèrie. Només amb la força de l'Esperit pot donar sentit a la seva missió: *"L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits"* (Lc 4, 18).

Ens centrem en l'acció, després es revisa, se celebra i es torna a l'acció, però la dimensió creient en tot aquest procés molt

sovint s'aparca. Com assumim el desert sense arribar a cremar-nos?

Per a Pau les seves flaqueses són també una prova de garantia i d'eficàcia de la seva missió, ja que en elles es mostra la força del Senyor. La fortalesa, el valor i la gràcia per a l'acció apostòlica estan en Crist. És en Crist, que es revela en el més petit, pobre i callat, on Pau descobreix la seva força.

Però el compromís cristià s'ha de fer des de la caritat. Iniciar a la militància suposa el ser iniciat també en un procés d'amor progressiu, que ens porti a una gran generositat. Això ajuda a romandre en el compromís sense cremar-se: *"El qui estima és pacient, és bondadós..."* (1Co 13, 4-13).

Textos que ens poden ajudar en aquesta reflexió:

Lc 4, 1-19; 1Co 1, 27-29; 13, 1-13; 2Co 4, 8-9; 12, 9-10.

QÜESTIONARI:

Fins a quin punt m'he cremat en la meva responsabilitat militant? Quines han estat les causes? He sentit amb mi l'Esperit de Jesús? I l'amor i recolzament dels altres militants?

3- PERQUÈ NO ETS NI FRED NI CALENT

Elies reacciona davant la necessitat immediata: té gana. És un problema de subsistència. Després es torna a dormir. Els altres problemes han quedat enrere.

Menjar i dormir és la postura més fàcil, és restar passiu davant les dificultats i la crida a continuar el nostre compromís. Restem adormissats sense importar-nos el que passa al nostre voltant. Estem en un desert fet a mida, sense voler assumir-ho.

Sovint veiem militants que no creixen com a persones ni en els compromisos assumits. S'alimenten de l'equip, si participen en les coses que es fan no avancen. No assimilen el pa que mengen, perquè prefereixen dormir. No volen deixar el Moviment, però tampoc avancen. Acaben essent autèntiques rèmores que dificulten que l'equip avanci.

En el preludi de la Pasqua de Jesús, els Evangelis ens parlen de dues experiències dels deixebles (de Pere, Joan i Jaume): la Transfiguració i la pregària a la muntanya de les Oliveres. A la muntanya del Tabor no van saber ni què dir; a la muntanya de les Oliveres no van saber vigilar i pregar. Les dues coses van passar perquè estaven adormits. Aquesta pot ser la nostra dificultat: “no saber donar raó de la nostra esperança” en un món que ens presenta molts reptes. Si mantenim els ulls tancats no ens adonarem de la realitat que al voltant nostre es transforma en goig i ombres. Aquesta ve a ser com l'actitud bàsica del creient militant en la seva marxa pel desert. El contrari és senzillament desvirtuar-se.

Textos que ens poden ajudar en aquesta reflexió:

Mt 5, 16; 25, 1-13; Lc 9, 28-36; 22, 39-46; Ac 1, 11; 2Co 5, 14; 9, 6; Fl 4, 4.

QÜESTIONARI:

Estic adormissat en el Moviment i en la meua militància cristiana? Mantinc una actitud “vigilant, de pregària i actuant”?

4- EL GOIG DE REINICIAR-SE A LA MILITÀNCIA

Elies torna a ser despertat i Déu el convida a menjar de nou. Llavors el profeta està disposat a reemprendre el camí. L'aliment que se li ofereix l'ha transformat. Ara té una nova fita.

El “menjar” és el que necessitem per avançar, per anar adquirint un tarannà i no defallir. És acceptar allò que se'ns ofereix i que a nosaltres ens falta. És acceptar uns mitjans necessaris (la RdV, els EdE, la pregària, el Moviment, les celebracions...), és l'acció que es programa i es porta a terme, que es revisa i se celebra. El militant ha de ser conscient de quins són els seus “aliments”.

El “fer via” és una analogia de la via, de tirar endavant. És el contrari que estancar-se, paraitzar-se i és sinònim de compromís, ja que es vol superar una determinada situació. És caminar amb un projecte de vida, cap a la utopia del Regne de Déu.

Per Jesús: *"El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra."* (Jn 4, 34). El contacte amb el seu Pare dóna unitat, sentit i vida a allò que ell és i fa. Però, a més, Jesús s'ofereix com a aliment (Jn 6, 54) i com el camí (Jn 14, 6); aliment i camí que necessita el militant per aconseguir una vida nova.

En Pau és clar aquest doble aspecte, menjar i caminar per anar forjant en ell un tarannà de militant. El coneixement de la persona de Jesús porta a Pau fins i tot a la comunió amb el patiment i mort de Jesús (Ga 2, 19-20). Aquest encontre personal amb Jesús ha de fonamentar l'experiència del militant cristià. Aquesta hauria de ser la seva major experiència transformadora.

I cal remarcar que, per a Pau, aquesta experiència no és quelcom interior i personal, sinó que és una experiència apostòlica i transformadora de la realitat exterior.

Textos que ens poden ajudar en aquesta reflexió:

Jn 4, 34; 5, 26; 6, 54; 10, 30; 15, 5; Mc 10, 33; 10, 32; Fl 3.

QÜESTIONARI:

Quin profit trec dels mitjans que m'ofereix el Moviment? I del meu compromís militant?

5- PREOCUPATS, PERÒ NO DESESPERATS

Elies té por i s'amaga dins una cova on és torturat pels seus records i les experiències viscudes. Però al seu amagatall és interpel·lat i convidat a sortir a fora. Si vol "conèixer" Déu ha de sortir fora i esperar el pas del Senyor.

Tenim clar que el camp de l'acció militant és el món, la realitat en la que vivim. És aquí on es posa en joc tota la tasca transformadora i salvadora que Déu fa a través nostre.

Hem de tenir la certesa que Déu passa i és present en les petites coses (i accions) de cada dia com diu el lema del MIJAC: "Si fas una cosa petita, però important..." L'alè de Déu és present en les nostres vides i en la vida del Moviment i ens encoratja a no defallir, a no perdre l'esperança.

Jesús arriba al final de la seva missió, perquè es manté en la confiança del Pare. Jesús mor amb aquesta consciència, perquè va viure també amb aquesta consciència de fidelitat. Jesús transmet també als seus deixebles aquesta confiança: "*Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més*" (Mt 6, 33).

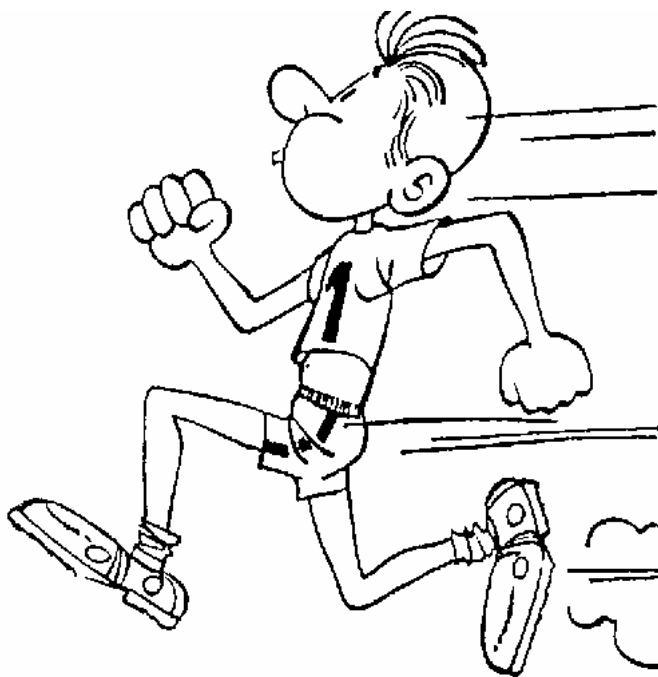
Pau va haver de recórrer a aquesta actitud d'esperança per poder mantenir-se en el seu compromís. I no sempre el camí li ha estat fàcil. Però per a Pau aquesta esperança és un regal del Senyor i és fàcil descobrir l'optimisme permanent que Pau intenta transmetre a les seves comunitats: "*Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents!*" (Fl 4, 4).

Textos que ens poden ajudar en aquesta reflexió:

Mt 4, 10; 5, 8; 6, 7, 29; 13, 24-30; Jn 8, 29; 15, 7-11; Rm 15, 13; 2Co 4, 7-10.

QÜESTIONARI:

Fins a quin punt el desig d'obtenir resultats immediats o la indignació davant les injustícies no deixa de ser una fugida del moment? Creix la nostra confiança absoluta en Déu malgrat les dificultats que se'ns presenten?

6- “ALES NOVES I ULLS NOUS”

Elies espera el pas del Senyor. És testimoni de diversos senyals poderosos, però en ells no hi és Déu. Déu es fa present en un ventijol i Elies el sap reconèixer i adorar.

Adorar és reconèixer el pas del Senyor enmig de la vida, dels esdeveniments i de les persones des de la senzillesa i la contemplació. I donar-ne gràcies. Aquesta és la mística del MIJAC.

Hem de saber ser contemplatius, saber descobrir el bo i millor que hi ha arreu, la petjada de Déu. És parlar amb Déu a través de les seves criatures i deixar-se endur per la joia cristiana. Com sant Francesc: “Gràcies, Senyor, per la germana terra...”

Jesús, com a militant madur viu aquesta dimensió amb molta llibertat. Per això, de vegades desconcerta a la gent del seu temps. Tot ho relativitzava i tot ho assumia. I això li donava una gran autoritat i prestigi (Mt 7, 29). Viu en contemplació i segueix al Pare i a aquells a qui estima. En Jesús tot això es viu amb naturalitat i així ho expressa, sobretot quan veu el reflex del Pare en les coses i en les persones. Jesús anomena "Feliços els nets de cor: ells veuran Déu" (Mt .5, 8).

Per a St. Pau *"El Senyor és a prop"* (Fl 4, 5) i això ens ha d'estimular a estar atents i viure amb intensitat totes les coses. Saber adorar, per a Pau, és trobar en Déu el centre integrador i la referència última de tota l'activitat de l'home, per la qual cosa: *"germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi"* (Fl 4, 8).

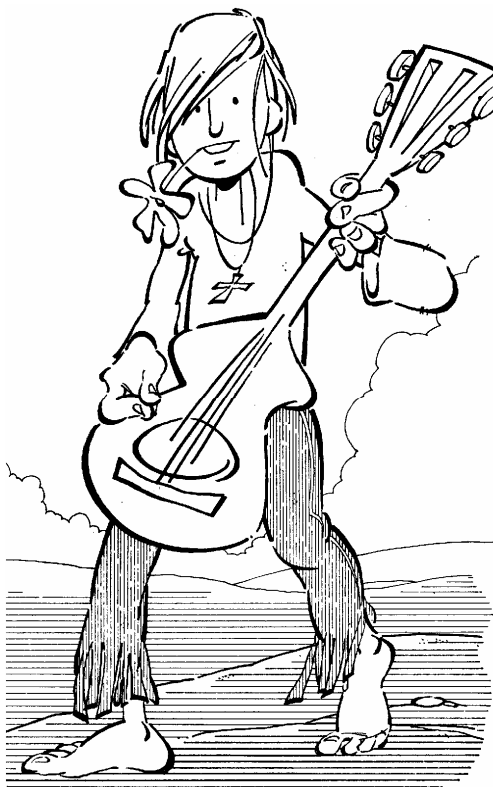
La contemplació, entesa així, se'ns presenta com quelcom dinàmic i veritablement transformador, encara que no sigui sempre aparentment el més “rentable”.

Textos que ens poden ajudar en aquesta reflexió:

Mt 5; Lc 10, 21; Fl 4, 5-8.

QÜESTIONARI:

Com visc el goig de contemplar l'acció misteriosa de Déu enmig del món? La RdV m'ajuda a descobrir-lo? En dono gràcies a Déu?

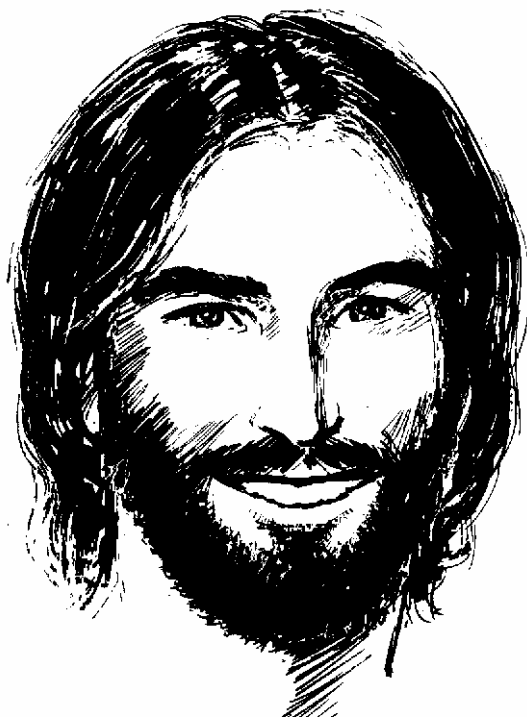
QÜESTIONARI

[PER AL TREBALL PERSONAL I DELS EQUIPS]

Després de llegir aquests capítols, suggerim les següents preguntes:

1. Com se'm presenta ara la temptació de fugir de la meva responsabilitat militant?
2. Fins a quin punt m'he cremat en la meva responsabilitat militant? (Causes ambientals, causes institucionals -dins o fora de l'Església-, causes personals...).
3. Com es dóna en mi el "vegetar" en el Moviment i les organitzacions obreres? (me n'adono de la urgència de "vigilar, pregar i actuar"?).
4. Com aprofito els mitjans de què dispo (dins i fora del moviment): Revisió de vida, Estudi d'Evangelí, pregària, celebracions, formació permanent, jornades... (la mateixa vida i el compromís militant)?
5. La nostra impaciència per veure resultats immediats i la nostra indignació per les injustícies que succeeixen avui, són només la fugida amarga d'un moment? O bé les dificultats fan augmentar la nostra confiança més pregona i constant? Cerquem sempre noves temptatives per ser presents i per transformar el nostre món?
6. Com visc jo el goig de contemplar l'acció misteriosa de Déu en els fets i en les persones? La descobreixo a la RdV?

Després de reflexionar a partir de l'experiència personal, i de llegir el capítol corresponent d'aquest material, és convenient que s'aprofundeixi sobre les tres parts de cada un dels capítols: Elies - Jesús - Pau.

SEGON
BLOC

JESÚS, MODEL DE MILITANT

SEMPRE DEDICA UN TEMPS A LA PREGÀRIA

- Lc 5, 15-16   Jesús es retira a llocs solitaris per pregar, encara que la gent li va al darrere.
Mc 1, 35   De bon matí se n'anà a un lloc solitari.
Mt 14, 23   Després de la multiplicació dels pans es retira.

ESTÀ SEMPRE DISPONIBLE PER A TOTHOM

- Mc 3, 20; 6, 31   No li quedava temps ni per menjar.
Mt 12, 15   El va seguir molta gent i ell els va curar a tots.
Mt 8, 6-7   Respon de seguida a la súplica del centurió.

VOL ARRIBAR A TOTHOM

- Mc 1, 38   Anem als pobles veïns a predicar-hi.
Jn 10, 16   Ha de guiar les altres ovelles que són d'Israel.

PATEIX LES NECESSITATS I PROBLEMES D'ALTRI

- Mt 15, 32   Se'n compadeix dels qui el segueixen.
Lc 7, 11-17   Es compadeix de la vídua amb el fill mort.
Jn 11, 33-38   Plora davant la tomba de Llätzer.

VOL CONÈIXER DE PROP LES PERSONES

- Mt 8, 5-13   Va a casa del centurió a curar el seu criat.
Lc 8, 40-56   Va casa de Jaire a qui se li ha mort la filla.
Jn 5, 5-9   S'acosta al paralític.

VALORA LES QUALITATS HUMANES

- Lc 13, 14-17   Primacia de l'amor sobre la llei del dissabte.
Lc 17, 15-19   Valora l'actitud agraïda del lepròs sanat.
Mc 7, 1-23   Denuncia el legalisme i aprecia la sinceritat.

TÉ CURA DE LA FORMACIÓ DELS DEIXEBLES

- Mt 10, 1-42   Criteris a seguir en la militància del Regne.
Mt 13, 1-52   Els ensenya amb paràboles.

- Mt 13, 10-23 Els explica el sentit de les paràboles.
 Mt 10, 16-25 Els prepara contra les persecucions.
 Mc 9, 33-37 Qui el vulgui seguir es faci servidor dels altres.
 Lc 9, 57-62 Condicions del deixeble.
 Lc 10, 17-24 Els ajuda a saber rellegir amb els ulls de la fe.
 Lc 11, 1-13 Els ensenya a pregar.

ELS AJUDA DAVANT LES DIFICULTATS I CRISIS

- Mc 6, 45-51 Camina sobre l'aigua en la tempestat.
 Lc 5, 4-7 Gran pesca després d'una nit sense èxit.
 Lc 24, 13-34 Es fa el trobadís per obrir els ulls als d'Emaús.

ELS FA REFLEXIONAR SOBRE L'ACCIÓ

- Lc 10, 17-24 Quan tornen els 72 deixebles.
 Mc 9, 14-29 Per què no han pogut guarir l'endimoniàt.
 Mc 12, 41-44 El valor de l'ofrena de la vídua pobre.
 Jn 13, 12-17 El sentit d'haver-los rentat els peus.
 Lc 24, 13-34 RdV amb els deixebles d'Emaús.
 Jn 9, 1-41 RdV del cec guarit i expulsat de la sinagoga.
 Jn 20, 24-29 Retreu la incredulitat de Tomàs.

ELS LLENÇA A L'ACCIÓ

- Lc 5, 1-11 Els fa "pescadors d'homes".
 Mt 10, 1-4 Crida i reuneix els apòstols.
 Mt 10, 5-26 Els ensenya el que han de fer.
 Jn 4, 28-30 La samaritana corre a avisar els seus veïns.
 Mc 5, 18-20 Missió de l'endimoniàt.
 Lc 7, 18-23 Jesús convida a l'acció.
 Mt 9, 11-13 No ha vingut a salvar els justos.
 Lc 9, 1-6; 10, 1-9 Envia els deixebles a anunciar l'Evangelí.
 Lc 18, 1-5 Ser insistents amb les demandes de justícia.
 Mt 28, 16-20 Els envia per tot el món.

TRANSFORMA EL COR DE LA GENT

- Mt 9, 9-13 Converteix a Mateu.

Lc 19, 8   Zaqueu es torna solidari.
Lc 7, 36-50   La dona pecadora es converteix de tot cor.
Mt 9, 2; Jn 8, 3-11 Perdonada als pecadors perquè els coneix.

NO BUSCA L'ÈXIT NI EL TRIOMF FÀCIL

Mt 6, 1-5   Vosaltres no feu com els fariseus.
Jn 2, 23-25   Alguns el segueixen en busca de senyals.
Jn 6, 14-15   Fuig quan el volen fer rei.

CONEIX DURESA DEL FRACÀS I DEL SOFRIMENT

Lc 2, 6-7   No té lloc a la posada. Neix a l'estable.
Mt 8, 20   No té on reposar el cap.
Mc 3, 21   Els seus parents el tenen per boig.
Lc 4, 28-30   El rebutgen a la sinagoga de Natzaret.
Mt 11, 19   El titllen de golut i bevedor.
Mt 19, 16-22   El jove ric no el segueix.
Jn 6, 60-66   Molts deixebles l'abandonen.
Jn 7, 12   Diuen que enganya a la gent.
Lc 5, 21; Jn 9, 24 L'acusen de pecador i endimoniat.
Lc 22, 1-6   Judes el traeix.
Mc 14, 66-72   Pere renega públicament de Jesús.
Mt 26, 56   Tots l'abandonen quan el detenen.
Lc 23, 13-23   El poble demana que el crucifiquin.
Mc 14-16   Tot el moment de la Passió.

